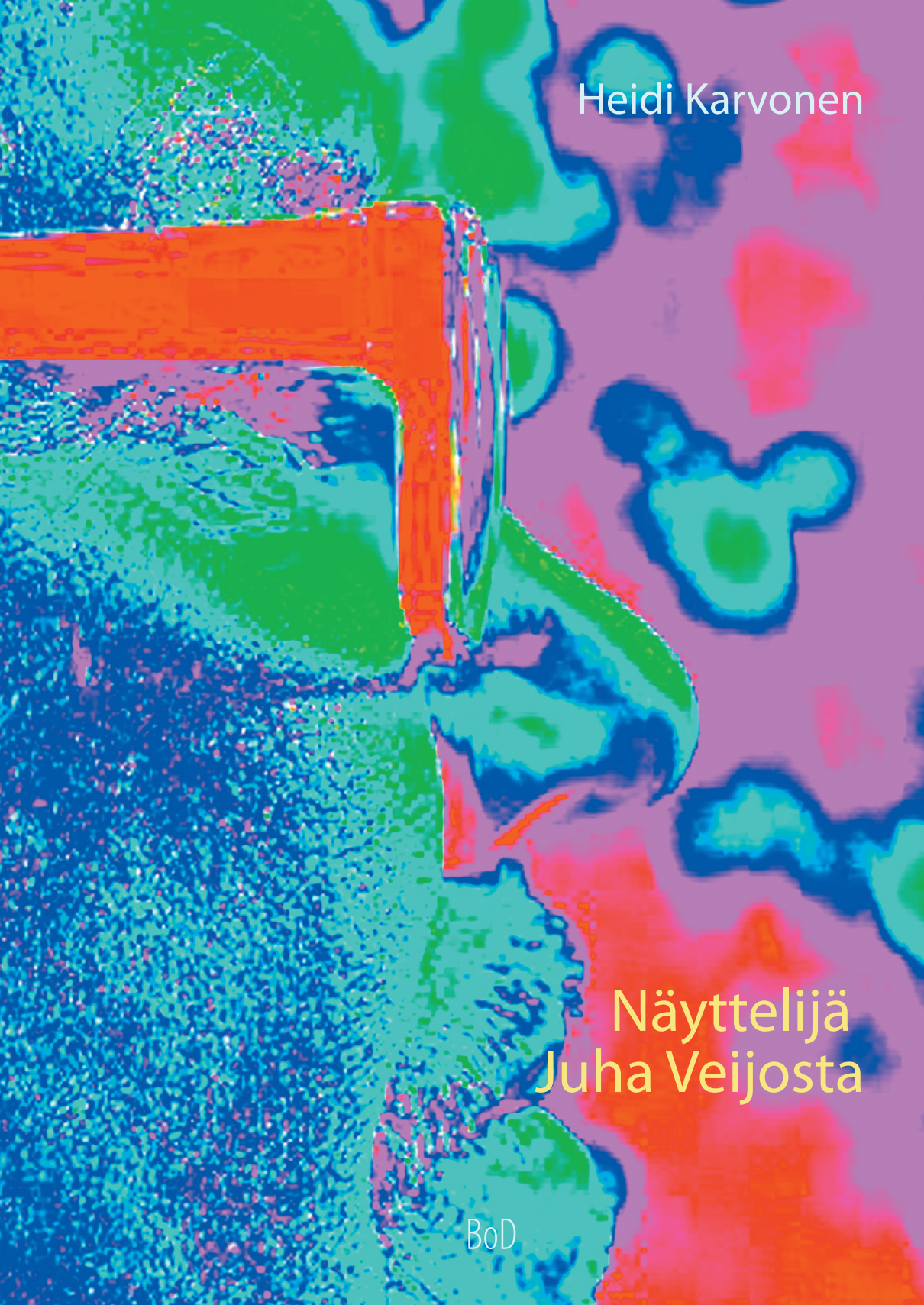

Heidi Karvonen

Näyttelijä
Juha Veijosta

BoD

NÄYTTELIJÄ JUHA VEIJOSTA

HEIDI KARVONEN

Toinen painos

Copyright © 2019 Heidi Karvonen

© kansi Januille Ansu Girard © Heidi Karvosen ottamat kuvat

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN 978-952-80-1949-7

SISÄLLYS

Osa 1

Intro	7
Juuret	13
Hima	37
Vasis	63
Valkoinen kaupunki	89
Poikani Mikko	117

Osa 2

Naamanvääntelyhommiin	125
Sielunelämää	141
Töitä ja opintoja	157
NeOn	171
Töllössä, teatterissa ja vapaalla	181
Elokuvahommia	207
Vares	253

2014 Helsingissä	271
Kiitos	277
Menu	289
In Memoriam	291
Lähteet	292

Juha 1964

Intro

Toisesta kirjoittaminen ei ole helpoin laji. **T**aiteilija päähenkilönä ei tee siitä helpompaa, mutta vietävän mielenkiintoista!

Näyttelijä Juha Veijosta, on kooste pieniä tarinoita Juhan 60-vuotisen elämän varrelta. Juhan huikean mielikuvituksen laitoja kirjassa pitelee hänen valitsemansa lähipiiri. Aluksi matkataan Veijosten teatterisuvun juurille, 1900-luvun alkupuolelle. Suomen Viipurista palataan tositarinoiden mukana tähän päivään.

Media on seurannut näyttelijä Juha Veijosen kolmekymppisenä alkanutta mittavaa uraa kolmella vuosikymmenellä. Vuosien kuluessa Juhasta on julkaistu useita kymmeniä juttuja lukuisissa medioissa. Suomen seksikkäimmäksi valittu naisten märkä päiväuni on tuttu valkokankaalta. Hänet on nähty myös ruudun kymmenissä ohjelmissa ja sarjoissa, sekä Suomen suurimpien teattereiden näyttämöillä, pieniä unohtamatta.

1990-luvulla Juhaan saattoi törmätä Helsingin pintaliitopaikoissa. Niissä pöhinöissä minäkin hänet ensi kerran tapasin. Siihen aikaan pöllyivät nightclubien nurkkapöydät ja osa porukasta liiteli kovaa ja korkealla, muutoinkin kuin Sinisen enkelin tai Ampiaisen voimin. Jonnethan eivät taida muistaa niin kaukaisia asioita, Kaivuhuoneen bileitä, Dean Martin Boozing Societyä, tuskin Coloradoakaan?

Kolmekymmentä vuotta sitten Juha kirjoitti Teatterikorkeakoulussa teatterihistorian tunneilla siniruutuvihkoonsa (numero 1),

Teatterihistorian ongelma on se, että tutkimuskohdetta ei ole enää olemassa.

Kirjaa tehdessäni minut valtasi usein samanlainen tunne. Sain kuulla Juhan kertomana elämästään niin monituisia versioita, että projektin kuluessa nostin välillä yli kahden vuoden ajaksi tekstin arkistohyllylle. Samasta syystä yhdyn mielelläni kirjailija Max Frischin ajatukseen,

*Jokainen meistä keksii ennemmin tai myöhemmin tarinan,
jota luulee omaksi elämäkseen.*

Juha, olet huikea tyyppi! Halit ja onnea 60-vuotiaalle!

Heidi

Osa 1

Pakulla putkaan

Bärtsissä Vasiksella jatkuu juhannus, vaikka vuoden 1975 aatosta on jo viikko. Kongissa seisoo putkifirman paku nyklät virtalukossa. Veijonen ja frendi nojailevat bilikaan.

”Otetaaks pienet tyypit, kierretään kortteli ja tuodaan bilika sit takas?”

”Mikäs siinä!”

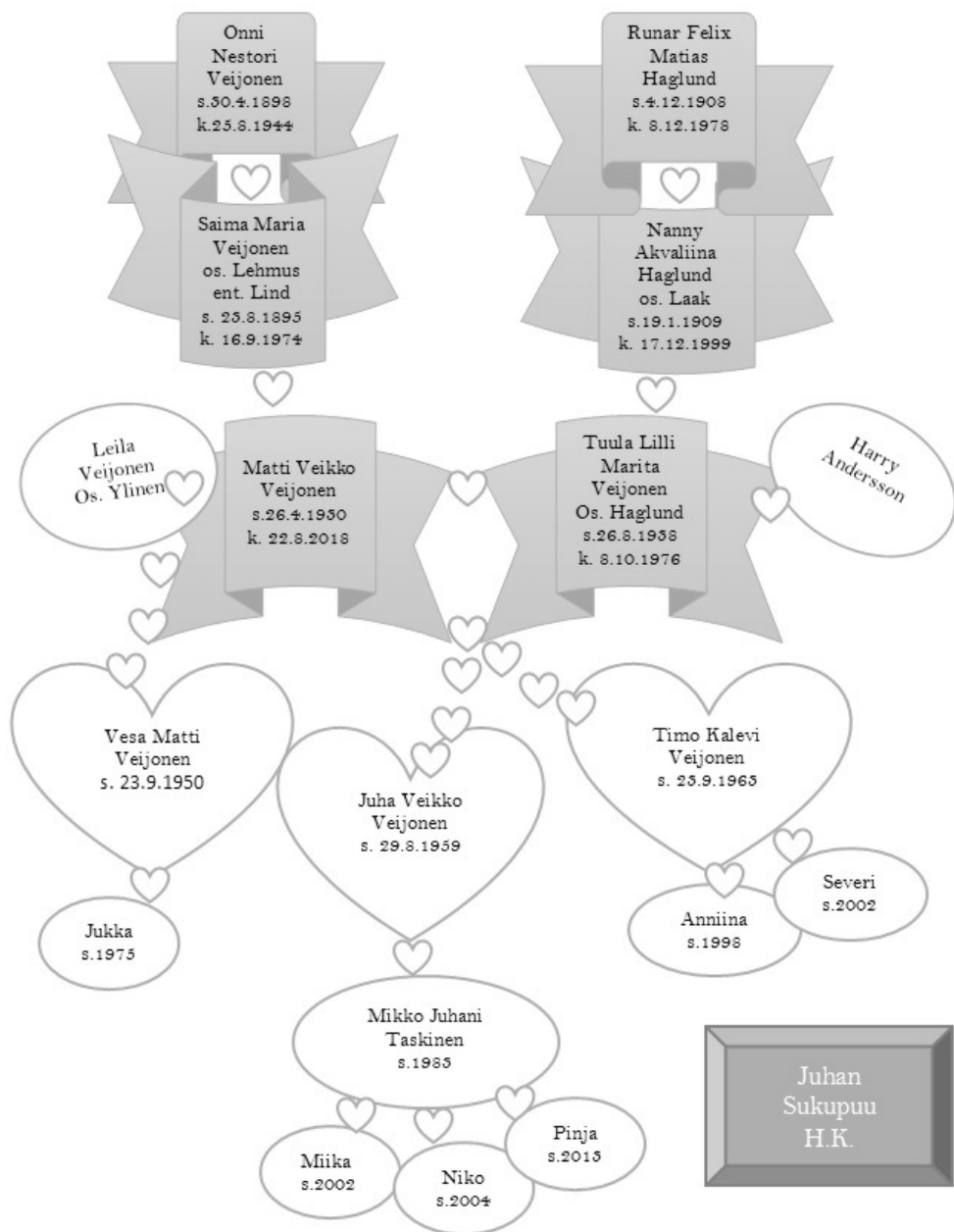
Pienessä pierussa frendi hyppää puikkoihin, samasta butelista hörppinyt Veijonen pelkääjän paikalle.

Talla pohjaan! Usvaa putkeen! Bärtsi vaihtuu naapurikaupunginosaksi, butelista kulautellaan ”vittumeollaankovia -juomaa”. Vauhdissa vaihdetaan kuskia. Tikkurilassa paku karkaa kortittomien käsistä, rymähtää kyljelleen ja tössähtää ojaan. Frendillä on naama veressä, Veijosessa muutama naarmu. Sivullisia sattuu paikalle, mutta kundeille ei apu kelpaa. Selitykset huoltokäynnille menosta ja auton luvallisesta käytöstä alkoholinhuuruisella hengityksellä eivät vakuuta auttamaan tarjoutunutta pariskuntaa. Ojasta matka jatkuu valtion kyydillä Tikkurilan poliisiasemalle, viivalle ja verikokeisiin. Selvä peli. Promilleja on niin, että kaappi heilahtaa. Vantaalta kundit roudataan Aleksanterinkadulle putkaan.

Veijosen sellissä on kolmen metrin korkeudessa kalteri-ikkuna. Koko kesän lasista paahtanut aurinko on sulattanut pikilattian tahmeaksi sulatejuustoksi. Paksujen kettinkien varassa lepäävä saranasänky nostetaan aamukuudelta munalukkoon seinälle...

Jatkuu 1975. Sitä ennen pyörähdämme siellä Veijosten juurilla...

Juuret

2014, Matti

Asunnosta tulvahtaa porraskäytävään vahva brasiliaispaahatto. Olen saanut kutsun 84-vuotiaan **Matti Veijosen** kotiin Vuosaareen. Iän maustamat luut ovat Matin sanoin käyneet huononlaisiksi. Hankalaa olisi valokuva-arkistonkin kylille kuljettaminen. Täällä saan valita kirjaan sopivat kuvat. Heti syntyvät sinunkaupat ja jo olallani roikkunut Canon on Matin käsissä. Juha vetää minut kylkeensä ja poseeraamme silmää rippaavalle isännälle. Ajan hentoiseksi saattelema konkarikuvaajan käsi napsuttelee rutiinilla kameran laukaisinta.

Matti

-Ei saatana! Kyllä filmille kuvaaminen on se oikea juttu.

Samaa syytä, isä ja poika, hymähdän. Saan hymystä tiukan rutistuksen.

Itämetron varresta matkaamme Matin kanssa 1900-luvun alun Tampereelle teatteripuuterin pöllyisille juurille. Jo silloin Juhan suvun suonissa virtaa sakea teatteriveri. Seisakkeet vaihtuvat, piipahdamme Hollolassa ja kansalaissodan mylläkässä Helsingissä, tutustumme Suomen Viipuriin. Tulevat sotavuodet, sodan jälki. 1954 istahdamme Helsingissä Satakuntalaisten osakuntatalon yleisöön, Matti on pressilehterillä, **Lenita Airisto** valitaan Suomen neitoksi. Ohi kiitävät Vapaudenpatsas, Eiffeltorni, Milano, matka jatkuu saapasmaan sukulaisiin.

Takaisin Vuosaaressa hörppäämme toisen pannullisen painikkeeksi suvun iloja ja suruja, kermaksi kaunista aikalaiskuvaa Stadista. Pyrskähtelen käsiä sohvassa huitovien isän, ja ehkä hitusen todellisuutta pyöreämmille pojan tarinoille. Kolmikylkenä selaamme valtavasta kansiopinosta sivuja. Muoviset valokuvataskut tarttuvat toisiinsa, rapsahtelevat niitä kääntäessä.

Vielä Matin mieleen piirtyy 1960-luku, ajassa Juhan äiti. Matin pahvilaatikkokameralla ottamat kuvat ovat unohtuneet ikkunalaudalle auringonvaloon.

Matti

-Ne haalistuivat olemattomiin, niin kuin lopulta avioliittommeikin. Ero **Tuulasta** oli katkera paikka. Jumalauta minä rakastin sitä naista!

Isä ja poika

NÄYTTELIJÄ JUHA VEIJOSTA

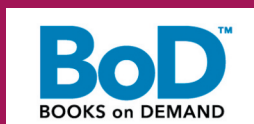
on toimittaja Heidi Karvosen kirjoittama näyttelijä Juha Veijosen tarina. Veijosen lisäksi ja pyynnöstä Karvonen haastatteli kirjaan Veijosen kollegoja, ystäviä ja perhettä. Ex-puolisoja unohtamatta.

Matka alkaa Veijosen teatterisuvun juurilta, 1900-luvun alusta. Menneisyydestä palataan lyhyin tarinoin tähän päivään.

Kirjassa kuljetaan halki näyttelijän mielen, lapsuuden ja huikean uran, aina Vares-potkuihin saakka.

Näyttelijä Juha Veijosta, on tarinoita herkästä ja älykkäästä pojasta, joka ei koskaan kasvanut aikuiseksi.

Juha Veikko Veijonen täytti 29.8.2019
60 vuotta.

www.bod.fi